

Del store Byer, saaledes i Straszbourog, Paris, Wien, St. Petersborg og København, og siden er der rundt om oprettet Fødselsstiftelser med dertil knyttede Læge- og Jordemoderskoler. Københavns Fødselsstiftelse var saa heldig at blive ledet af Mænd som *Christian Johan Berger* og *Mathias Saxtorph* den ældre, Mænd, der gjorde dens Navn berømt viden om, og som droge mange studerende hertil fra fremmede Lande.

Snart skulde det dog vise sig, at Fødselsstiftelserne, der vare oprettede i menneskekærlig Hensigt, kostede alt for mange Kvinder Livet. Erfaringen havde forlængst lært Menneskene, at en Kvinde nogle Dage efter en Fødsel kan blive syg og i kort Tid være redningsløst fortabt. Men nu oplevede man først ret forfærdelige Ting! Optraadte et Tilfælde af Barselseber indenfor en Fødselsstiftelses Mure, bredte Smitten sig, og der kunde af og til optræde morderiske Epidemier. En af de forfærdeligste af disse rasede i November—December 1839 paa Københavns Fødselsstiftelse: af de 169 fødende, døde Halvdelen, og de øvrige vare saa godt som alle mere eller mindre haardt angrebne.

Lige over for saadanne Ulykker stod man raadløs, man kunde intet Middel finde til at undgaa dem. Var en Epidemi udbrudt, lukkedes Fødselsstiftelsen for en Tid; men naar man flyttede ind igen, blev det snart lige saa galt som før.

Man søgte Raad, men man fandt dem ikke. Da fortvivlede man og foreslog som Indskrift over Fødselsstiftelsens Port at sætte de Ord: „Her myrdes Kvinder paa offentlig Foranstaltning“. Dr. *Semmelweis* i Wien anede den rette Sammenhæng, han paaviste, at Klorsvadeskninger af de undersøgendes Hænder forringede Dødeligheden hos de fødende, men man vilde ikke tro ham, og forhaanet og bespottet døde han, sindssyg af Fortvivelse over ikke at være i Stand til at aabne Verdens Øjne! Ja det gik saa vidt, at en Englænder ved en Lægekongres i Bryssel i 1875 udtalte, at det eneste forsvarlige var at laase Fødselsstiftelserne, (turn the key!) medens en Franskmand erklærede, at det var barmhjærtigere at lade Kvinderne ligge og føde i Luxembourg Haven end at slippe dem inden for Portene til „la Maternité“, Paris's Fødselsstiftelse.

Men da havde Professor *Stadfeldt* allerede 5 Aar forinden fattet sin lykkelige Tanke og bragt den til Udførelse, saa han i 1876 kunde meddele og bevise den forbavsede lærde Verden, at Barselseber kunde undgaas ganske paa samme Maade som enhver anden Saarfeber.

Omtrent samtidig med *Stadfeldt* var forøvrigt Professor *Bischoff* i Basel slaat ind paa samme Vej.

Professor *Joseph Lister* i Edinburgh havde i 1867 vist, at man ved Anvendelse af „antiseptiske“ Stoffer som Karbol kan dræbe Spiren til almindelige Saarfebre. Straks efter, at *Lister* havde